Lietas arhīva Nr. K69-0645-21/13
ECLI:LV:KURT:2021:0701.11261031621.1.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Liepājā 2021.gada 1.jūlijā

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Anita Eglija

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē un izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, un konkrēti:

/pers. A/, kuram ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta spriedumu (stājies likumīgā spēkā 2021.gada 27.martā) atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem, 2021.gada 28.aprīlī, laikā no pllkst.19:40 līdz plkst.20:00, atrodoties alkohola ietekmē (minimālā alkohola koncentrācija izelpojamajā gaisā 3,01 promiles), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā ir atņemtas, tiesību ierobežošanas soda izciešanas laikā, zinot, ka jāizcieš sods, vadīja transportlīdzekli – automašīnu Mercedes benz 809, ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, Grobiņas novadā, Grobiņā pa Rīgas ielu virzienā no Liepājas uz Apšu ielas pusi.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Motīvu daļa

[1] Saskaņā Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmo prim daļu, krimināllietas, kas nodotas tiesai izskatīšanā paātrinātā procesa kārtībā vai bez pierādījumu pārbaudes, pirmās instances tiesā var izskatīt rakstveida procesā, par to paziņojot procesa dalībniekiem.

Krimināllieta/pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas saņemta Kurzemes rajona tiesā 2021.gada 3.jūnijā. No lietas materiāliem un lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītās informācijas izriet, ka apsūdzētais /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā piekritis apsūdzībā minētajiem faktiskajiem apstākļiem un savu vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas atzinis pilnībā.

/pers. A/ izskaidrotas Kriminālprocesa likuma 499.panta trešajā un ceturtā daļā noteiktās sekas, ja krimināllieta tiek iztiesāta neveicot pierādījumu pārbaudi.

/pers. A/ piekritis lietas iztiesāšanai tiesā neveicot pierādījumu pārbaudi, kā arī piekritis tam, ka lieta tiek iztiesāta rakstveida procesā.

2021.gada 4.jūnijā tiesa nosūtīja procesa dalībniekiem paziņojumu par krimināllietas iztiesāšanu rakstveida procesā un izskaidroja tiesības 10 dienu laikā pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

[2] Prokurors Modris Grīnvalds 2021.gada 14.jūnijā sniedzis rakstveida viedokli par /pers. A/ piemērojamo soda veidu un mēru (lietas 62.-64.lapa).

Prokurors norādījis, ka nav iebildumu krimināllietas iztiesāšanai rakstveida procesā, tiesnesei nav pieteikts noraidījums.

[2.1] Attiecībā par /pers. A/ piemērojamo soda veidu, prokurors lūdz ņemt vērā, ka izdarīti divi mazāk smagi noziegumi. Pie nozieguma rakstura norādāms, ka /pers. A/ vadījis transportlīdzekli būdams 3,01 promiļu alkohola ietekmē.

/pers. A/ nestrādā, viņam ir patstāvīga dzīvesvieta, agrāk saukts pie administratīvās atbildības. Vienu reizi kriminālī sodīts 2021.gada 16.martā Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 281.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 220 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem, sods nav izciests.

Nosakot sodu ņemams vērā noziegumu smagums, raksturs, apsūdzētā personība. Atkārtoti vadījis transportlīdzekli alkohola ietekmē. Inkriminētos noziedzīgos nodarījumus izdarījis nedzēstas sodāmības un neizciesta soda un papildsoda laikā, Prokurors uzskata, ka /pers. A/ par abiem noziegumiem piemērojams sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā un kā obligāts nosakāms papildsods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

[2.2] Nosakot soda mēru, lūdz ņemt vērā /pers. A/ atbildību ietekmējošos apstākļus. Konstatēts atbildību mīkstinošais apstāklis, jo savu vainu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā /pers. A/ atzinis un izdarīto nožēlo. Par atbildību pastiprinošu apstākli abos inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos atzīstams tas, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un attiecībā uz Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Prokurors uzskata, ka /pers. A/ sods nav nosakāms pantu sankcijās paredzēto sodu minimālajos apmēros.

[2.3] Prokurors lūdz /pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem. Atzīt /pers. A/ par vainīgu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta otro daļu galīgo sodu /pers. A/ noteikt daļēji saskaitot noteiktos sodus un sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 20 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, pēc spriedumu kopības, galīgo sodu /pers. A/ noteikt, sodam un papildsodam, kas noteikts ar šo spriedumu, pilnībā pieskaitot neizciesto pamatsodu un daļēji pieskaitot neizciesto papildsodu, kas noteikts Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta spriedumā un

galīgo sodu noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem 20 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem un piespiedu darbu, kas nav izciests uz sprieduma taisīšanas dienu.

[3] Apsūdzētais/pers. A/ un aizstāve zvērināta advokāte Antra Čirkše tiesas noteiktajā termiņā nav iesnieguši iebildumus par lietas iztiesāšanu rakstveida procesā un nav pieteikuši noraidījumu tiesnesei.

[4] Tiesa atzīst, ka krimināllieta, ievērojot Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta pirmajā prim daļā noteikto, ir izskatāma rakstveida procesā.

[5] Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmajā daļā izteikti trīs nosacījumi, lai tiesa varētu pieņemt lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu: apsūdzētais atzīst savu vainu visā viņam izvirzītajā apsūdzībā vai attiecīgā tās daļā; tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā vainu; apsūdzētais piekrīt šādas pārbaudes neizdarīšanai.

Kā redzams no krimināllietas materiāliem, tad apsūdzētais pirmstiesas kriminālprocesā savu vainu abu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzinis pilnībā, apsūdzētais piekritis noziedzīgo nodarījumu kvalifikācijai. Noziedzīgo nodarījumu faktiskie apstākļi atbilst nodarījuma juridiskajai kvalifikācijai, apsūdzētais ir piekritis tam, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu.

Tiesa nolēma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaudi neveikt. Līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta. Ņemot vērā augstāk minēto, tiek pārbaudīti apsūdzētā personu raksturojošie dati.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā vaina visā viņam izvirzītajā apsūdzībā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētā /pers. A/ darbības noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 312.panta otrās daļas ir kvalificētas pareizi un viņš sodāms. Tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta trešajai daļai, konkrētajā gadījumā pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

[6] Nosakot /pers. A/ sodu, tiesa ievēro Krimināllikuma 35. un 46.pantā noteikto, tas ir, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, viņa atbildību ietekmējošos apstākļus.

Nosakot sodu /pers. A/, tā veidam un apmēram jābūt tādam, lai tiktu sasniegts soda mērķis.

Krimināllikuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziegumu, resocializēt personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[6.1] Krimināllikuma 46.panta otrajā daļā noteikts, ka nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums, jo sankcija paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums apdraud sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības sfērā. Noziedzīgais nodarījums ir pabeigts ar brīdi, kad sākusies transportlīdzekļa, kuru vada alkoholisko dzērienu iespaidā esoša persona, kustība.

Krimināatbildība par transportlīdzekļa vadīšanu alkoholisko dzērienu iespaidā iestājas neatkarīgi no vietas, kur transportlīdzeklis vadīts, tāpat noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju neietekmē tas, cik ilgi transportlīdzeklis vadīts un kādu attālumu tas nobraucis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums, jo sankcija paredz sodu - brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku aizliegumus un pienākumus, kas jāievēro, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskajām un juridiskajām personām piederošo mantu.

Transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vērsta pret satiksmes drošību. Tiesa uzskata, ka pat neliela alkohola koncentrācija cilvēka organismā rada ietekmi.

/pers. A/ apdraudot sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības sfērā, pie tam būdams jau pirms mēneša notiesāts par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā, atkārtoti vadīja transportlīdzekli ievērojamā alkohola reibumā - alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā bija – 3,01 promiles.

Pārbaudot /pers. A/ personu raksturojošos datus, konstatēts, ka viņš agrāk vienu reizi sodīts, 2021.gada 16.martā Kurzemes rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 281.panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 220 stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 2 gadiem (lietas 30.-31.lapa). Divas reizes sodīts citas valsts tiesā (lietas 52.-53.lapa).

2021.gada 30.jūnijā no Valsts probācijas dienesta saņemta informācija, ka /pers. A/ līdz 2021.gada 30.jūnijam ir nostrādājis 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundas, neizciestā soda daļa ir 204 (divi simti četras) piespiedu darba stundas (lietas 65.lapa).

No krimināllietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ nestrādā, neprecējies, viņa aizgādībā nav nepilngadīgas personas.

Tiesa uzskata, ka nosakot soda veidu ņemams vērā, ka /pers. A/ ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar procesa virzītāju un piekrītot lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, tas ir, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, ir sekmējis kriminältiesisko attiecību noregulējumu.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu – divi mazāk smagi noziegumi, kā arī ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērojamais sods, kas vislabāk sasniegtu soda mērķi konkrētajā gadījumā būtu brīvības atņemšana.

No iepriekš konstatētā, tiesa secina, ka /pers. A/ nav izpratis iepriekš piespriestā soda jēgu un mērķi, kas nav atturējis no jauna, līdzīga rakstura noziegumu izdarīšanas. Vadot transportlīdzekli alkohola reibumā bez vadīšanas tiesībām /pers. A/ apdraudējis savu un citu cilvēku drošību. Viņa attieksme pret normatīvos aktos un tiesas spriedumos noteikto pienākumu ievērošanu ir nihilistiska.

Krimināllikuma 46.panta ceturtā daļa nosaka, ka brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā konstatētos apstākļus, kādā veidā izdarīti noziedzīgie nodarījumi, radīto apdraudējumu, /pers. A/ personību, uzskata, ka apsūdzētam /pers. A/ nosakāms sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā, jo vieglāks soda veids nav spējis sasniegt soda mērķi.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī Augstākās tiesas nolēmumos izteiktās atziņas, ka nesamērīgi miksta soda noteikšana, nesasniegs soda mērķi – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, jo šādā gadījumā vainīgā persona netiks pakļauta soda piespiedu ietekmei un ar to saistītajiem ierobežojumiem tādā mērā, kas atbilstu izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturam un radītajam kaitējumam. Šādas situācijas neveicina arī soda prevencijas uzdevuma izpildi, jo nenostiprina ne vainīgās personas, ne citu personu pārliecību par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas (skatīt Augstākās tiesas Senāta 2011.gada 8.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-24/2011, Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014).

[6.2] Tiesa nosakot soda mēru ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā to nosaka Krimināllikuma 46.panta trešā daļa.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst to, ka viņš izdarītajos noziedzīgos nodarījumos vaļsirdīgi atzinies un nožēlo izdarīto.

Par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas recidīvs nav atzīstams par atbildības pastiprinošu apstākli, jo šo noziedzīgo nodarījumu var izdarīt tikai tāds subjekts, kuram ir īpaša pazīme – iepriekšējā sodāmība. Šādu atziņu izteikusi Augstākā tiesa 2017.gada 16.novembra lēmumā lietā Nr.SKK-623/2017.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, par atbildību pastiprinošu apstākli apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas, atzīstams tas, ka /pers. A/ šo noziedzīgo nodarījumu izdarījis atrodoties alkohola ietekmē.

Tiesas ņem vērā, ka saskaņā ar Augstākās tiesas kopsapulces 2008.gada 25.aprīļa konferencē "Sodu piemērošanas politika" pieņemtā lēmuma 15. un 16.punktā pausto atzinumu atbildību pastiprinošo apstākļu esamība ir pamats bargāka soda piemērošanai salīdzinājumā ar sodu, kāds būtu piespriežams, šādus apstākļus nekonstatējot, un atbildību pastiprinošo apstākļu esamība pati par sevi liedz tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu.

/pers. A/ katra nozieguma izdarīšanā konstatēts atbildību mīkstinošs un atbildību pastiprinošs apstāklis, līdz ar to īslaicīgās brīvības atņemšanas sods nav nosakāms panta sankcijas minimālā apmērā.

Nosakot brīvības atņemšanas sodu, /pers. A/ nav iespējama Krimināllikuma 55.panta noteikumu piemērošana, jo izvērtējot ziņas par /pers. A/ personību tiesai nav pārliecības, ka apsūdzētais, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus.

Judikatūrā vairākkārt ir atzīts, ka, lemjot par iespēju notiesāt personu nosacīti, ir jāievēro kriminālsoda mērķi. Proti, ir jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Jāievēro ne tikai vainīgā personību raksturojošie dati, bet arī fakti, kas saistīti ar noziedzīgu nodarījumu (noziedzīgu nodarījumu smagums, izdarīto noziedzīgo nodarījumu skaits, nodarītais kaitējums utt.). Turklāt tiesai pēc visu šo minēto apstākļu izvērtēšanas ir jārodas pārliecībai, ka, sodu neizciešot, vainīgais turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus (*Augstākās tiesas 2018.gada 8.augusta spriedums lietā Nr.SKK-434/2018*). Šādu pārliecību tiesa par /pers. A/ nav guvusi.

[6.3] /pers. A/ piemērojams kā obligāts Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšana. Nosakot papildsoda apmēru, tiesa ņem vērā /pers. A/ konstatēto ievērojamo alkohola koncentrāciju izelpojamā gaisā un atbildību ietekmējošos apstākļus, tāpēc papildsods nosakāms tuvāk maksimālam apmēram.

[7] Nosakot apsūdzētajam sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa, ņemot vērā lietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu, galīgais sods nosakāms piemērojot apsūdzētajam labvēlīgo daļēju sodu saskaitīšanas principu.

[8] Ar Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu divu mazāk smagu noziegumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un 281.panta otrās daļas. Galīgais sods noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu – piespiedu darbs uz 220 (divi simti divdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem. Spriedums stājies likumīgā spēkā 2021.gada 27.martā (lietas 30.-31.lapa).

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa nosaka, ka, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Uz sprieduma taisīšanas dienu piespriestais pēc Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta sprieduma nav izciests. Neizciestā soda daļa ir 204 (divi simti četras) piespiedu darba stundas un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana ir 1 (viens) gads 8 (astoņi) mēneši 26 (divdesmit sešas) dienas.

Jaunus noziedzīgus nodarījumus /pers. A/ izdarījis 2021.gada 28.aprīlī neizciesta soda un papildsoda laikā, tādējādi galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem pilnībā pievienojot neizciesto piespiedu darba sodu un daļēji pievienojot neizciesto papildsodu.

[9] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu apsūdzētajam /pers. A/ brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitāms šajā kriminālprocesā aizturēšanā pavadītais laiks no 2021.gada 28.aprīļa plkst.20:00 līdz 2021.gada 30.aprīlim plkst.08.15 (lietas 36.-38.lapa), kas atbilst divām brīvības atņemšanas dienām.

[10] /pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesā 2021.gada 30.aprīlī piemērotais drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana (lietas 39.-40.lapa) atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

[11] Pirmstiesas kriminālprocesā advokāte Antra Čirkše nodrošinājusi aizstāvību un sniegusi juridiskās konsultācijas /pers. A/, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84., 367.pantu, advokātei pienākas atlīdzība par veikto darbu 139,15 *euro* apmērā (lietas 46., 55.lapa).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.puntu un 368.panta pirmo daļu procesuālie izdevumi piedzenami no notiesātā par labu valstij.

/pers. A/ noziedzīgos nodarījumus izdarījis būdams pilngadīgs, tiesas rīcībā nav dokumenti par to, ka viņam būtu piešķirts maznodrošinātās vai trūcīgās personas statuss, vai viņa apgādībā būtu nepilngadīgi bērni.

Tāpēc procesuālie izdevumi 139,15 *euro* apmērā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu ir piedzenami no /pers. A/, jo tiesa neatrod pierādījumus tam, kuru dēļ /pers. A/ būtu atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētam nosakāms 30 dienu termiņš labprātīgai lēmuma izpildei no sprieduma spēkā stāšanās dienas daļā par procesuālo izdevumu piedziņu.

[12] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 134.panta otro daļu trīs CD diski ar video ierakstu (lietas 22.,24.,27.lapa), nav uzskatāmi par lietiskiem pierādījumiem, bet ir dokumenti, kuros saturiski fiksētā informācija ir izmantojama kā pierādījums. Līdz ar to, tas atstājams krimināllietas materiālos.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 514., 520., 527.-529.pantiem, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

/pers. A/ atzīt par vainīgu pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas un sodīt viņu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro un ceturto daļu /pers. A/ galīgo sodu noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus –īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4

(četriem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu tiesas noteiktajam sodam pilnībā pievienot neizciesto pamatsodu un daļēji pievienot neizciesto papildsodu pēc Kurzemes rajona tiesas 2021.gada 16.marta sprieduma un /pers. A/ galīgo sodu noteikt īslaicīgu brīvības atņemšana uz 2 (diviem) mēnešiem 20 (divdesmit) dienām, piespiedu darbu uz 204 (divi simti četrām) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 (pieciem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2021.gada 28.aprīļa plkst.20:00 līdz 2021.gada 30.aprīlim plkst.08.15, kas atbilst divām brīvības atņemšanas dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta 2.[1]daļu, piespiedu darbu izpildīt patstāvīgi, piespiedu darba izciešanu uzsākt pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 133.panta pirmo daļu uzlikt par pienākumu /pers. A/ pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 (desmit) darba dienu laikā pēc atbrīvošanās no brīvības atņemšanas iestādes.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli - dzīvesvietas maiņas paziņošana negrozīt.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus par advokāta veikto darbu 139,15 *euro* (simts trīsdesmit deviņi eiro piecpadsmit centi) apmērā nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Procesuālie izdevumi iemaksājami Valsts kasē, reģ.Nr.90000050138, kontā Nr. LV68TREL1060001239300, BIC kods: TRELLV22, maksājuma uzdevumā norādot datus lietas identificēšanai.

Trīs CD diskus ar videokameras ierakstu glabāt krimināllietas materiālos.

Spriedumu var pārsūdzēt un protestēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese (personiskais paraksts) A.Eglija